

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

5. Timor quomodo se habeat ad cæteras virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

retur. Ruinæ imminenti subuenit humilitas: *Lib. 2. de*
 quia secundum Bernardum. Omni indifferēter *confid. pa-*
 personæ est quædam turris fortitudinis à facie *rium à med.*
 inimici. Augustinus. Solus vincitur, qui de se
 præsumit. Humilitas ideo triumphat, quia Deus
 in ea pugnat. Verè humilis, Deo attribuit glori-
 am, quæ est de victoria: & ideo per consequens
 super eum est pugna. Eiusdem enim est pugna,
 & gloria de pugnæ victoria. Deus apud eum est
 rex gloriæ: & ideo est ei Dominus virtutum,
 virtutem ei conferens. *Lib. 5. de*
 ipse est rex gloriæ. Humilitas in fundamento *confi. circa*
 spiritualis ædificij stabilitatem prouidet. Ber- *finem.*
 nardus in libro de consideratione: Virtutum
 bonum quoddam, & stabile fundamentum est,
 humilitas. Nempe si nutet illa, virtutum aggre-
 gatio nõ nisi ruina est. Augustinus. Cogitas ma-
 gnam fabricam construere celsitudinis, de fun-
 damento cogita humilitatis.

Quomodo timor se habet ad ceteras virtutes.

CAPVT V.

SEquitur de ordinatione timoris Domini ad
 ceteras virtutes, quem Spiritus sanctus po-
 nit principium, & radicem sapientiæ. Timor *Pro. 1.*
 Domini principium sapientiæ. Radix sapientiæ *Eccl. 1.*
 timere Deum. Et notandum quòd cùm sapien-
 tia sit sapore virtutum condita scientia: duo
 pertinent ad sapientiam, scilicet cognitio, & af-
 fectio. Quantum ad cognitionem, timor est
 principium sapientiæ. Primò, quia mundat cor,
 iuxta illud: Timor Domini expellit peccatum. *Eccl. 1.*
 Mundando verò cor facit oculum cordis vide-

- Serm. 62. super Cant. circa finē.* re clarius. Bernardus. Sincero oculo veritas patet. Secundò, quia cum sit fuga mali, fugit & cauet errorem, qui est malum rationis. Homo timoratus non leuiter credit, quod à ratione accipitur, sed diligenter illud examinat. Tertio, quia repellit omnem negligentiam, secundum illud: Qui timet Deum, nihil negligit. Cauet negligentiam in studio, & per diligens studium in sapientia proficit. Quarto, quia tumorem superbiae expellit, qui susceptionem sapientiae impedit: & humilitatem introducit, quae ad sapientiam disponit. Bernardus: Superbo oculo veritas non videtur: Vbi humilitas, ibi sapientia.
- Serm. 62. super Cant. circa finē.* Quantum ad saporem, timor est principium sapientiae: quia est prima affectio. Primò enim oportet animae desipere mala: vt post ei sapiant bona. Bernardus. Bene initium sapientiae timor Domini, quia tunc Deus primò animae sapit, cum eam afficit ad timendum: non cum instruit ad sciendum. Timor cæteras virtutes purificat, opera earum scrutatur: si quid mali in eis inuenitur, facit illud corrigi. Etiam tuta pertimescit. Verebar omnia opera mea. Abundantiam bonorum operum illis procurat. Qui timet Deum, faciet bona: Timor Domini sicut paradusus benedictionis. Qui habet timorem Domini, semper timet ne faciat parum; plus elegit abundare, quàm deficere. Vnde verum est illud: In timore Domini non est minoratio. Eiusdem: Timor Domini in plenitudine commorabitur. Timor etiam cæteras virtutes conseruat. Hieron. Timor, virtutum custos est; securitas, ad lapsum facilis. Timor virtutes cõprimi-
- Iob. 9.*
- Eccl. 5.*
- Ibid. 40.*
- Eccl. 40.*
- Eccl. 27.*

ne euanescent: Nisi te instanter tenueris in timore Domini, cito subuertetur domus tua. Timor declinat pericula: quod multum valet ad conseruationem. In timore Domini declinatur *Pro. 16.* à malo.

Quomodo ergo timor se habeat ad ceteras virtutes, ex prædictis perpulchrè patet inspicienti.

TERTIA PARS. QVOD CLAVSTRALIS debet habere in desiderio, manere in monasterio.

CAPVT I.

SEQUITVR de ordinatione animi respectu locorum. Ad quem primo pertinet, vt is qui in religione est, non leuiter velit de monasterio egredi. Manere in monasterio, in desiderio habeat: egredi verò, in patientia; si obedientia vel charitas vel pietas hoc requirat. Discursus viri religiosi per mundum sine necessitate, nec Deo placet, nec ipsum decet, nec ei securus est. Ad primum pertinet illud: Dilexit mouere *Hier. 14.* pedes suos, & non quieuit, & Domino non placuit. Stabilitas virum religiosum decet, quæ est quasi quædam imago æternitatis. Seneca: *Epist. 2. circa prin.* Primum argumentum mentis compositæ, existimo, posse consistere & secum morari. Vir religiosus qui in claustro manere non potest, frequenter in mundo periclitatur. Semei, dum mansit in Hierusalem, vixit: postquam exiuit de Hierusalem, occisus est: Et Dyna filia Iacob egressa,

*3. Reg. 2.
Gen. 34.*